

III

*Soudce Ti je pozván na svačtinu;
předloží mu kusy papíru a lži.*

Ti už málem odcházel, když si vzpomněl na posláni, jež mu svěřily drahé manželky: přimět starého guvernéra, aby se vzdal míst, na něž měl nárok na novoročním banketu, ve prospěch soudce a hlavních členů jeho domácnosti. Ti si nebyl jistý, jak by své tři polovičky přesvědčil, že mu okolnosti nedovolily na tuto věc zabrousit. A tak se trochu zdržel, zatímco na dveře připevňovali „broskvové destičky“ *tchao-fu*, dvě symetrická zpodobení ochranných bůžků odhánějících zlé duchy. Nad portálem vlála standarta s vyšitými znaky „štěstí“, napsáno pozpátku, protože slovo „pozpátku“ znělo stejně jako sloveso „přicházet“: do domu přijde štěstí.

Ti už se začínal v Niouově rodině orientovat. Kromě zetě Čen Che-fua, který byl učiněný tupec, tu bylo několik starých konkubín bez potomků a tupcova manželka jménem Vzácná ozdoba. Soudce pochopil, proč případné přežití mladšího syna uvádělo všechny do varu. Kdyby se

ten Lao-po skutečně vrátil, zmocnil by se jako jediný syn celého dědictví. Zetěvi by zbylo jen věno jeho manželky.

Jenže on by si rád ponechal věno zahrnující dům, panství, pole, služebnictvo a statky i s jejich dobyt看em. Správce ho nutil, aby šel neprodleně do hostince a zjednal si jasno, ale Čen Che-fuovi očividně scházela odvaha.

„Neprodleně musíme hlavně připravit svačtinu pro podprefekta, který nás poctil návštěvou!“ prohlásil, aby změnil téma.

Ti věděl, že si jeho současníci o svátcích rádi přihnou. A docela rád by zůstal, protože by tak měl možnost vyřešit tu záležitost s oficiálním banketem. Usedl k nízkému stolku, kam mu přinesli několik koblih a víno, které se mu nezdálo tak dobré, jak očekával.

„Náš otec na všem šetří,“ vysvětloval zeť, když víno ochutnal. „Je to bída.“

Pravděpodobně čekal, že mu připadne celá usedlost, a oni si tak budou moci polepšit. Ti viděl, jak diktuje odpověď na dopis neznámého muže a připojuje k ní trochu peněz, aby přiměl jeho autora odejít a „neobtěžovat už starce, který má nárok na úctu a na klid“. Soudce měl za to, že je to odpověď slabocha. Odpověď dět, zaplatit, prosit... Když jste v silném postavení, nesmíte odpovédět; když odpovíte, nesmíte platit; a když platíte, musíte nařizovat. Tři chyby v jediném dopise! Hned si zetě zařadil do kategorie nešiků, které by nechtěl v ja-menu ani na výpomoc; každopádně ne na složitější úkoly, než je třídění archivů, a v žádném případě ne na nějaké rozhodování nebo na přebírání iniciativy.